

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . . . 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre . . . 5 „ — „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

SZABADSÁG

Szerkesztőség,
hova a lap szellemi részét és a
nyilvántartott közleményeket
küldeni kell:
Városház-tér 10. szám.
Szerkesztő otthon van minden
nap délután 4-5 óráig
Kiadóhivatal, hova a hirdetések
és előfizetési díjak, valamint
reklamációk küldendők:
Vasszéni és Könyg
könyvnyomdája
(Jedák-utca, színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.
A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében, Polacsok V. és Groák I. dohánytözsdejében, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók

Meghívó.

Felkérem az összes elvtársakat, hogy több rendbeli pártügnek feletti értekezletre f. 1892-ik év szeptember hó 4-én, vagyis jövő vasárnap délután 3 órakor a miskolczi nemes csizmadia-társulat tanácstermébe megjelenni sziveskedjenek.

Miskolcz, 1892. aug. 27-én.

Kovács Lajos,
elnök.

Ünnepeljünk!

Közeledik a nagy nap, szeptember 19-ike, midőn az egész ország ünnepelni fogja Kossuth Lajosnak, a legnagyobb magyarnak, századunk legkiválóbb alakjának 90-ik születésnapját.

Miskolcz városának polgárai ti is ünnepeljétek!

Miskolcz, a törzgyökeres magyar város, nemcsak el nem maradhat, de kiváló fényvel kell, hogy megünnepelje diszpolgárának, Kossuth Lajosnak nagy napját.

90 év! Az emberi kornak legvégső határa, az isteni kegyelem nagy ajándéka, mely ezt a magas kort megengedte élni oly kiváló férfúnak, mint a milyen Kossuth Lajos.

Az ünnepredezés eszméje, a dolog

természeténél fogva a függetlenségi és 48-as párt kebeléből kell, hogy kiinduljon, de megvagyunk győződve arról, hogy ezuttal Miskolcz város összes polgárai, tartozzanak azok bármelyik politikai párthoz, vagy választásfelekezethez, velünk együtt ünnepelni fognak.

Kossuth nemcsak a mi pártunké, Kossuth az egész nemzeté, Kossuth a haza legkiválóbb fia. Pártunk érdemes elnöke meghívja a párt összes tagjait szeptember 4-ére délután 3 órára a nemes csizmadia ipartársulat tanácstermébe, hogy a nagy nemzeti ünnep ügyében az ünneplés módozatairól határozzanak. Rendezze maga a nép az ünnepet, úgy, a hogy a szive óhajtása azt kívánja, hogy méltó legyen majd az az ünnep Miskolcz városához és méltó legyen a nagy férfi nevéhez. Részletekről nem akarunk most semmit sem említeni, csak arra kérjük összes elvtársainkat, Miskolcz város mindkét választó kerületének függetlenségi és 48-as polgárait, hogy a szeptember 4-én tartandó pártértekezleten annyival is inkább megjelenjenek, mert ott a nagy ünnepredezésen kívül pártunk egyéb ügyeiről és dolgairól is lehetőleg alapos értesülést nyerhetnek.

Azon néhány nap alatt pedig, mely

bennünket a vasárnapi pártértekezletől elválaszt, gondolkodjunk a módozatokról, hogy miként ünnepelje nemcsak a mi pártunk, hanem Miskolcz város összes polgársága Kossuth Lajos születés-napját?

Nem tudjuk elképzelni sem, hogy a városi képviselő testület is ne tenné magáévá e szent ügyet. Igaz, hogy még eddig semmi sem történt, de hogy történni fog, hogy valaminek történni kell, azt hinni szeretjük. Oly kiváló alkalom ez, és lehet, hogy tán az utolsó is, midőn a hála adóját az egész nemzetnek és így Miskolcz városának is alkalma nyílik leróni, a haza volt kormányzója és újjáteremtője iránt. Addig is, míg a kellő intézkedések megtörténnek, mondjuk lelkesen, hogy:

Eljen Kossuth Lajos!!!

Erkölcsvitató társaság.

Ha Borsodvármegye a Szapáry-kormánytól erkölcsi bizonyítványt kérne, az alkalmat így hangzanék: „Rovott előéletű és az ősapák bűnében megrökönyödött vén gonosz-csont, a ki elmerte követni a multban azt a megboeshatatlanbűntényt, hogy Tisza Kálmánnak nem jubilélt; de legnagyobb bűne mégis az, hogy kebeléből két harmadrészben mindig ellenzéki képviselőket küld az országgyűlésre!”

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.**Utazás Kossuth Lajoshoz**

Irta: **Dr. Halász Sándor.**

(7)

(Folytatás.)

A kosztot, az italt és a gyalázatosan rossz szivart illetőleg nekünk is eszünkbe jutott a régi latin közmondás: „Extra Hungariam non est vita, si est vita non est ita.” („Magyarországon kívül nincs élet és ha van is, az nem olyan mint a miénk.”)

Másnap reggel felültünk a lóvonatú vaspályára és bezónáztuk vele egész Milanót. Ez a legolcsóbb és legjobb közlekedési eszköz, bátran ajánlhatjuk az utazók figyelmébe már csak azért is, mert a közuti vaspálya a legszebb utcazón megy keresztül, még pedig szép lassan, úgy hogy mindent jól meg lehet nézni, meg is áll gyakran a változatosság kedvéért; a mellékutczákba csak benéztünk és azon módon elhatároztuk, hogy azokat külön nem nézzük meg.

Milanó egy 373,000 lakost számláló nagy, de ódon régi olasz város, a termékeny lombardiai síkság közepe; ipar, kereskedelem, művészet és földmívelés virágozik benne és körülötte, de valami nagyon szép városnak nem mondható, legalább minket nem lepott meg. Mi sokkal többet vártunk és így egy kicsit csalódtunk is a nagy hire után benne. Legszebb

része a templomtér, mely központja a milanói életnek, fénynek és pompának. A világ egyik legszebb temploma a milanói dom, oly nagy, hogy 40,000 ember megfér benne; az egész épület márványból van, 99 torony van rajta és 2000 szobor ékesíti külsejét. Különösen holdvilágos éjeken tündéres látványt nyújt. Belseje is nagyon impozáns, 52 pillér tartja a hatalmas goth iveket, melyek között a talapzaton pompás márvány mozaik munka látható. Alig léptünk a templomba, midőn a léhűtő cicerónék egész raja lepett el bennünket, tudnak azok mindenféle nyelven szólni az emberhez, még tán a zulu-kafferekén is, de magyarul nem szólt egyik sem; én meg úgy elmélkedtem magamban, hogy dejszen nem esztek ti polentát az én penzemből. Ilyen toladó individualumokra nincs is szükség; egy templomban akármilyen nagy legyen az, könnyen tájékozhatja magát az ember, a szükséges magyarázatokat meg elolvashatja magának az utas a Baedekerből, a cicerónék sem tudnak semmivel sem többet. De azért ne higgye senki, hogy egy olyan híres olasz templomot mint a milanói, ingyen meglehessen nézni. Alig szabadultunk meg az említett naplopóktól, már is jött valami sekrestyés féle kék reverendás egyéniség, aki szenteltvízbe mártott gömbkékét nyújtott felénk; hozzá nyultunk mindketten, mert ha nem tesszük, még azt hitte volna a jámbor, hogy mi féltünk e víztől, mint az alvilági körmös angyalok. Ez belekerült 20 szantimba. A perzselyt hordozónak szinte ennyit adtunk, mert jó keresztényekhez az úgy illik. Aztán el-

tettem a penztárczámot, gondolván, hogy most már csak valami rossz ebédért kell majd délben fizetni vagy 7-8 frankot. Hiu ábránd az ilyesmi Milanóban.

Alighogy a remek oltárokat, az óriás ablakok művészi fűvegfestéseit megnéztük, betévedtünk a sekrestyébe, mely egyuttal a templom kincstára. Szépen nyugodtan nézegettük a mesésen drága egyházi felszereléseket, midőn egyszerre két jegyet nyujt át egy egyházi férfi és követel a legudvariasabban két frankot, mert hát ennek ez az ára. Ki kellett fizetni. . . eddig tehát 2 frank 40 szantim a kiadás. Megnéztem gyorsan a Baedekert, hogy mit és hol kell itt még fizetni, mert kezdtem attól félni, hogy penzünk elfogyván, majd államköltségen kell haza utaznunk Miskolczra. De a Baedeker is ellenem volt, mert azt mondja, hogy a tetőre fel kell menni és ez személynként csak 25 szantimba kerül. Több is vésztet M. hácsnál; megadtuk. Eddig tehát 3 frank 10 szantim a kiadás.

A templom lapos tetejéről megnéztük az alpesek hókoronás csucsait és Milanó város háztengerét. Fel lehet menni a toronyba is, hol egy élelmes olasz trónol, és távcsövet kínálgat. A kilátás a legderültebb időben gyönyörű volt a tetőről is, a toronyba mi nem másztunk fel. Visszaérkezvén a hívős templomba a tetőről, hol jól megizzadtunk, szinte kívánczotunk már kifelé; ekkor mondja egy jámbor férfi keneteljes hangon és németül, hogy ha tán már minden egyebet láttunk is, de boromei szt. Károly sirját még nem, ő hajlandó a kápolnát

Ennek az osztrák szempontból lesújtó magas kritikának igazságát mélyen átérzi megyénkben minden igaz „szabadelvű” hazafi; érzi, mert folytonosan jön felőlről mint menykőcsapás a titkos dorgatórium, hogy: „hát ti éhetetlenek, még mindig alusztok, hiába küldözgetjük nektek szekérszámra az osztrák-magyar bank legfrüstermékeit, ti nem vagytok képesek egy talpalatnyi tért meghódítani a népet az egyedül idvezítő szabadelvű eszméknek megnyerni?! Csináljatok valamit, mert különben baj lesz!”

Hogy hát baj ne legyen, a honmentő „szabadelvű” hazafiak komolyan elhatározták, hogy Borsodvármegyében megjavítják a politikai erkölcsöket s e végből megye és városszerte megalakították a „szabadelvű párt”-ot.

Ez a derék erkölcsjavító társaság(?) megkezdte hittérítői működését. Már három országgyűlési képviselőválasztás alkalmával szórta a mennyei malasztots kente a csudabalszamat a hivek fájó sebére;*) de a politikai erkölcsök csak nem akartak javulni, az egyes pártok területi épsége maradt úgy, a mint ezelőtt tizenkét esztendővel volt.

Mi lehet ennek az oka? . . . kérdezték egymástól fejüket összedugva a korifeusok. Rájöttek azután, hogy Borsodvármegyében egy ember, van egy volóságos politikai büvész, a ki pusztán megjelenésével, varázsszavával megsemmisíti a szabadelvű csuda-balszamat hatását, a ki a megkért választó polgárt egy perc alatt olyan ellenzékivé változtatja, hogy csupa gyönyörűség ránézni; ez az ember pedig nem más mint Melczér Gyula, a vármegye alispánja!

„Borzasztó! Egy alispán, a ki korteskedik!” . . . Igy szólnak az erkölcsnemesítők — „Hiszen az nem volna baj, hogy korteskedik, — fűzik tovább a gondolatot — mert az ország többi alispánja is kevés kivétellel mind korteskedik; de uram fia, ez — az ellenzék részére korteskedik! Az alispánnak csak a kormány pártjában érdekében szabad és kell is korteskednie! Ezt kívánja az állás politikai illemtana és erköcstudomány!” De miután Melczér Gyula úgy az alispáni illem, mint a mamelukok által életbeléptetett közmorál ellen minden lépten-nyomon vétkezik, sőt mi több, mint erős sziklafal áll a „szabadelvű”

*) Talán zsebére?

a szedő.

kinyitni, de ez fejenkint 1 frankba kerül, sőt még a szentnek koporsóját is felnyitja, de az 5 frankba, illetőleg lirába kerül. Mi azonban azt mondottuk az istenes férfinak szinte németül, hogy nagyon köszönjük a szíves fáradozását, de mi nem állunk szentet, s ezzel majdnem két órai ott időzés után elhagytuk a gyönyörű szép dómot, megismerkedve nemcsak a művészet remekeivel, de egyúttal az olasz jellemmel is, mely a mi lengyel zsidóink és oláh-czigányainkéhoz feltűnően hasonló. Ha e sorok tisztelt olvasói Milanóba utaznak, kövessék ami fináncpolitikánkat, mert így szépen tájékozhatunk az olasz érszen és mégis mindent jól megnézhetünk, míg különben 20—30 lírát, azaz frankot nagyon könnyen kiadhatunk csupán a milánói dómban is.

A dómon kívül nevezetes a templom téren a Palazza Reale (királyi palota), az érseki palota, melynek oszloposarnokában hatalmas szobrok pompáznak és a Galleria Vittorio Emanuele II, mely a templomteret a Piazza della Scala-val köti össze. Egész Európában nincs sehol ily nagyszerű bazár. 1865-től 67-ig épült, építője Mengoni József leest a tetéről és rögtön szörnyet halt. Szép freskók díszítik belsejét és 24 kiváló olasz férfi szobra. Pompás üzletek ragyogó kirakatokkal vannak itt elhelyezve, este aztán felgyúlnak az elektromos napok úgy a bazárban, mint a környéken, nappali fényt árasztva szerteszét. A Piazza della Scala-n van Magni híres szoborműve, mely 1872-ben készült és a halhatatlan olasz festő Lionardo da Vinci, valamint négy leghíresebb tanítványának fehér

eszmék és erkölcsök terjedésének útjában; az erkölcsnemesítő társaság egyrésze (csak egy része, mert a társaság között is vannak sokan olyanok, a kik az alispáni állás minőségének kérdésében nem állanak a fentebb kifejtett morál alapján) elhatározta, hogy Melczér Gyulának menni kell! Mindenáron menni kell!

De miként? Micsoda úton?! . . .

„Meg kell őt hajlítani!” . . . szölt titokban a társaság s csakugyan — méltóztatnak reá emlékezni — Melczér Gyulát főispánsággal és kormánybiztossággal akarták meg-hajlítani, de — nem hajolt meg! . . . Kemény feje van, nem vette be a szabadelvű morált, ezt az egyedül idvezítő tudományt!

„No, ha nem hajolt meg, szölt ismét titokban a társaság, akkor — meg kell őt törni!”

S most, uraim, azon a ponton állunk, hogy a szabadelvű párt egy kis töredéke Melczér Gyula alispánt meg akarja törni!

Gigászok munkája az Olympus ellen! Hiú erőlködés, melyet a közbizalom villáma pozdorjává tép!

Az aknamunka már régen megindult. A harcok eleinte egyesével, azután kettesével szálltak sikra. Bősz haraggal döngették az alispáni széket, hogy a benne ülőnek napjait megkeserítsék és — sajnos! — elértek annyit, hogy Melczér Gyula a főügyési választásnál felvetette a bizalmi kérdést.

A teljesen kiszáradt és megrepedezett föld nem nyeli oly mohón az esőt, mit a hogy ezek a megyeboldogító urak nyelték az alispán szavait, mikor az emlékezetes főügyési választás után lemondási szándékát bejelentette.

„No, hála legyen a mindenható Miklós Gyulának és a körülötte forgoló apróbb szenteknek, csak hogy ezt is elértük!” Igy kiáltottak fel chórusban. Örömtűzek gyultak a szemekben s boldog meglepéssel adták tudtára Szapárynak: „Kegyelmes uram! Melczér lemond, szaván fogjuk s akkor mi leszünk az urak Borsodvármegyében!”

Hanem ez az örvendezés nem sokáig tartott, mert ismét örömtűzek gyultak szerte a vármegyében: az elismerés és közbizalom örömtűzei, melyet a megye jövődősorán komolyan aggódó férfiak pártkülömbőség nélkül, gyújtottak Melczér Gyulának, azért,

hogy őt maradásra bírják, mert meg vannak győződve, hogy „becsületesebb, jobb indulatú, szorgalmasabb és lelkesebb alispánja Borsodvármegyének sohasem volt és sohasem lesz, mint ő.”

Erre a mozgalomra ideges izgatottság vett erőt a szabadelvű honfiakon. Kapkodtak ide-oda, gyűléseztek itt ott, s csakis ennek az ideges izgatottságnak tudható be az a különös lépés, hogy ők Lévay József megyei főjegyzőt már fel is léptették; azt a Lévay Józsefet, a ki a Melczér Gyulának adandó bizalmi manifesztumot első sorban aláírta.

Ezt a bizalmi nyilatkozatot, melyet a megyebizottsági tagok kétharmadrésze már aláírt, mult szombat nyújtotta be Brezovay László megyénk főispánjához. Igaz ugyan, hogy a szabadelvű párt fentebb jelzett töredéke és sajtója minden alkalmat megragad, hogy ennek a nyilatkozatnak erkölcsi értékéből valamit levonjon, de sikertelenül, mert azt minden ember tudja Borsodmegyében, hogy a nyilatkozatot nemcsak a nemzeti párt tagjai, hanem a kormánypárti és függetlenségi vezérférfiak a legnagyobb örömmel és készséggel írták alá.

Kétségtelen tehát, hogy a szeptember 12-én tartandó megyei közgyűlésen magasztos és lélekemelő jelenetnek leszünk tanúi. A bizottsági tagok óriási többsége törhetlen ragaszkodásuknak és bizalmuknak fognak kifejezést adni a lelépni szándékozó alispán iránt s mi hisszük, hogy Melczér Gyula — mint egykor Coriolán, engedve édes anyja könyeinek, békét és nyugalmat adott hazájának — ő is engedni fog a lelkesen nyilvánuló közbizalomnak s megtartja azt az állást, melyre nálánál hivatottabbat Isten nem teremtett!

Tanügy.

Iskolai értesítés.

A miskolczi érseki felsőbb leánynevelő intézetben az 1892—93. iskolai évre a beiratások szeptember hó 1-én kezdődnek; és pedig a népiskolába szept. 1. 2. 3., a felsőbb osztályokba szept. 1. 2. 3. 4. délelőtt 9—12 óra, délután 3—5 óra között.

Az iskolai év ünnepélyes megnyitása szeptember hó 5-én a „Szentlélek Isten” segítésül hívásával történik.

Az intézet előjárósága.

Itáliában. Szébbnél szébb fehér márvány és bronz siremlékekkel van tele, melyek az újabb kori milánói szobrászatnak valóságos remekei. A temető végén van a hullák elégetésére szánt épület a Tempio di Cremazione. Két nap elteltt gyorsan és könnyen, míg mindent megnéztünk, de hát érdekelt bennünket, mert Milano volt az első olasz város, melyet láttunk. Maradtunk volna még tovább is, de már igen vonzott bennünket a már most nem messze fekvő Turin, már nagyon óhajtottuk látni Kossuth Lajost és szinte aggódva utaztunk Turin felé, mert mindig attól tartottunk, hogy hátha mégse láthatjuk, hátha beteg nagyon és nem fogadhat bennünket, hátha meg is halt azóta, noha úgy gondoltuk, ennek volna némi nesze Milanóban is, mert Kossuthot mint szabadsághőst az egész olasz nemzet becsüli és ünnepli.

Az út Milánótól Turinig nem érdektelen, igaz hogy csupa sikságon utazik az ember, de itt érdeklél szemléltük a sok szép rizsmezőt, mely többnyire víz alatt állott, mert a rizsnek 2 hónapig kell víz alatt lennie csak úgy terem meg és csak oly enyhe éghajlat alatt, mint a minő már felső Olaszországé. Nálunk, úgy tudom, rizs csak a Bánátnban terem valami kevés. A nagy sikságot beszegélyezik az alpesek. Norava városán túl már jól láttuk a Monte Rosa hegycsoport hatalmas, hóval fedett ormait.

Folyt. köv.

Értesítés.

A miskolczi ág. ev. elemi fi. és leányiskolában a beiratások szept. 1-3. napjain tartatnak meg délelőtt 8-12 óra közti időben a paplakon lévő földszinti leányiskola termében. A beiratáshoz szükséges himldöltési és más iskolákba járt növendékektől az iskolai bizonyítvány. Kéretnek a szülők, hogy tanköteles gyermekeiket a fent megjelölt időben beiratni sziveskedjenek.

Miskolcz, 1892. aug. 29.

Hronyecz József
igazgató.

Újra itthon.

(Szezon kép.)

Lassan-lassan, de mégis haza szállingóznak az asszonykák a fürdőkből. A négy és hat hetes kúrák üdítő pihenése meglátszik ruganyos lépteiken, pirosuló orcáikon s szemekben, melyek mintha még vakítóbban csillognának, mint az előtt.

Szinte újjászülettek, megfiatalodtak ez alatt a pár hét alatt, a míg nem voltak idehaza. — Nem csoda, — ha a férj uramék kétszeres tüzzel szoritják őket sziveikhez.

Itthon vannak tehát, azaz itthon lesznek maholnap mindnyájan. Nem fognak többé hiányozni a „Népkert“ sétatól közül, sem a cukrászatokból. Megjötték s ujult kedvvel szedik áldozataikat a könnyen hevülő ifjuság köréből. Az első napok még kissé szokatlanoknak tűnnek fel előttük.

Még emlegetik a fürdőbeli életet; a korai kelést, a hatféle toalettet, melyet egy nap magukra kellett venniük. Még csipdesik a férj uramat az udvarlók nagy számával és dicsérik az öreg orvos tapasztalt tanácsait.

Aztán lassanként visszatérnek a régi kekvágásba. Nem szólnak a fürdőről s csak itt-ott kerül még nehányszor szóba az a pár hét, a mit férjeiktől távol töltöttek.

A férjek pedig — e legállokabb teremtsései a világnak — forró ülések és még forróbb csókok közt sugják kis feleségeik fülecskéibe, — hogy mennyire érezték hiányukat. Hányszor akartak odautazni, hogy legalább egy napig lehessenek újra együtt, de nem lehetett. Elmondják, hogy milyen unalmas volt itt az alatt az élet. Társaságba nem igen jártak. Későn keltek, korán fektüdtek. Szinte maguk is csodálkoznak rajta, de egészen megszeliidültek...

S a kis feleség meg odasimult a férjhez s így gondolkozik:
— Kópé, azt hiszed, megcsalhatok? Tán nem tudom, hogy éjjel előtt sohasem jöttél haza? Hogy a szalmaövegyek társaságának legkitartóbb tagja voltál? — Hogy udvaroltál — uram bocsásd — a volt varrónőnek is? . . .

Azt gondolod, nem tudom, hogy örvendtel ennek a kis „pihenés“-nek, melyet a kompánia előtt olyan fennen hangoztattál? . . . Tudok mindent, de nem szólok semmit. Azt sem mondom el, hogy én sem untam magam. — Csinos huszártisztek, kedves fürdőorvos és egy igen ügyes, szellemes ifju voltak körülöttem mindig. Azt sem kell neked tudnod, hogy hány éjjeli zenét s mennyi virágcsokrot kaptam. Múltam én is. Gondoltam ugyan rád sokszor, de az a kis „pihenés“ nekem is jól esett. . . .

A fiatal pár mosolyogva öleli át egymást és míg ajkai edességről szólnak, olykor-olykor bizony esztükbe jut a vakáció egy-egy kedvesebb alakja.

De az nem ront a dolgon semmit. Ők azért szeretik egymást. És jövőre alig várják, hogy újra bekövetkezzék a fürdő-szezon. — Hiszen az asszonykának szüksége van rá. Az orvos mondta, a férj pedig beleegyezik, bárha „szive vérzik is utána“ . . .

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kossuth ünnepek.** Lapunk mai vezércikkéből látható, hogy a miskolczi függetlenségi és 48-as párt a jövő vasárnap megteszi a kezdeményező lépéseket arra nézve, hogy városunk hazafias polgársága a nagy hontalan örök érdemeihez méltóan ünnepeljen. Sajó-Szentpéter városa közönsége kapcsolatban az ottani tűzoltó egyesület zászlójának felszentelésével szeptember hó 18-án ünnepel. Ugyanezen a napon nagyarányú ünnepet ül Mező-Csáth város közönsége

is. Megyénk többi városaiból még ekkoráig nem kaptunk értesítést a rendezendő ünnepek iránt, de azt hisszük, hogy p. o. Mező-Kövesd, Keresztes, Edelény, Szendrő és Ózd városok hazafias közönsége sem marad el az ünneplők sorából s kivesszik a maguk részét a hazaszerte nyilvánuló közörméből. Lapunk vidéki tudósítóit felkérjük az alkalommal, hogy a vidékükön rendezendő Kossuthünnepek lefolyásáról beintünket lehetőleg részletesen értesítsenek.

— **Kossuth iratai.** Helfy Ignác orsz. képviselő már hazatért Turinból, a hol 10 napot öltött. Magával hozta Kossuth iratai 4-ik kötetének kéziratát, mely most már minden fennakadás nélkül ki fog szedetni s az ősz folyamán az olvasó közönségnek rendelkezésére bocsátani. — Kossuth iratai — természetesen megszakítással — 12 éven át készültek, mert 1880-ban jelent meg a nagybecsű mű első kötete. A budapesti ügyvédek közt már megindultak az aláírások amaz indítványra, hogy Kossuth Lajost 90-ik születésnapja alkalmából a budapesti ügyvédi kamara dísztagjává válasszák.

— **Kun Bertalan** ref. püspök múlt vasárnap szentelte fel a litkai (Abauj) ev. ref. egyház ujonnan épült templomát. A kis egyház hívei nagy örömmel adtak kifejezést, hogy az ő ünnepükön a főpásztor is résztvesz. A püspök Spitz Herman uradalmi bérlőnek volt kitüntetett szivességgel látott vendége. A felszentelési szertartás alkalmával a főpásztor imát, Ujj József kázmárki lelkész pedig beszédet tartott. Az ünnepélyt 100 terítékű ebéd fejezte be, melynél a sikerült pohárköszöntők nem hiányoztak.

— **Jubileum.** Schwanda Károly, a ki városunkban mint vasuti forgalmi főnök több évig lakott s innen a debreczeni tisztelettséghez tiszteletvezető helyettesi minőségben áthelyeztetett, vasárnap ünnepelte meg szolgálatának huszonöt éves jubileumát Deczezenben. Az tiszteletvezető tisztkára irókészlettel lepte meg a jubiléumát. Este a Bika-szállóban bankett volt, melyre a város előkelő férfiai megjelentek.

— **Borsodvármegye ügykezelésének vizsgálata** tagnap fejezték be a miniszteri küldöttek. Torkos László miniszteri tanácsos az ügykezeléssel teljesen meg volt elégedve, csak is a hivatalos helyiségekre vonatkozólag tett kifogásokat. Hát annyi bizonyos, hogy több megyei tisztviselő olyan „hivatalos szobában“ dolgozik, melyet nem szobának, hanem „sötét zugnak“ lehetne elnevezni; ezeken a bajokon mindenesetre segíteni kell. A „Borsodmegyei Lapok“ e bajon segitendő, azt kívánja, hogy az alispán menjen ki a megyeházából; mert szerinte nem föltétlenül szükséges, hogy az alispáni magán lakosztály a megyeházán legyen. Hát ha igazságos akart volna lenni laptársunk, akkor megmondhatta volna azt is, hogy a főispáni magán lakosztály sem okvetlenül szükséges, hogy a megyeházán legyen. Hogy melyik szükségesebb, azt az elfogulatlan szemlélők ítéletére bízunk.

— **Az országhirűvé vált tápéi választás** tegnapelőtt szerencsésen beveződött. Beadtak összesen 688 szavazatot; ebből Kazaly kormánypárti jelölt kapott 31-et, Sima Ferenc 48-as párti 657-et. Ekként Sima Ferenc 626 szót többséggel megválasztott. Valóban kalapot kell emelnünk a tápéi ellenlék hősiesség kitartása előtt. Ez az ellenlék ebben az esztendőben háromszor járult az urnához s szavazott mindig egy emberre. Megvetette a pénzt, nem ijedt meg a korbácsol, hanem megállt rendületlenül, szilárdan. Csöndes, higgadt maradt a választás alatt, a győzelem után. Ital nem tette mámorossá, mert nem itatták, a győzelem nem tette mámorossá, pedig győzött dicsőségesen. Intultáltak csendőrök, katonák, föl sem sziszszent. Mint a „Magyar Hírlap“ írja, a tegnapelőtti választás napján is intultáltak Tápétól Szegedig. A győzelmes pártot ugyanis a szegedi rendőrség a város végén brutalis módon bántalmazta, a városon végig pedig czélzatosan zaklatta és szétzavarta. Miután a választást meg nem akadályozhatták, úgy öntötték ki epéjüket a kormánypárt korifeusai, azok közt főként Zsilinszky Mihály főispán.

— **Eljegyzés.** Dr. Takács Zoltán zilahi kir. törvényszéki aljegyző jegyet váltott Miskolczon Medveczky Adél úrhögygyel Medveczky Alajos nyug. pénztárnok szép és művelt leányával.

— **Műkedvelő jótékonyczélú előadás.** A M.-Kövesd városában alakult kath. legényegylet szept. 8-án a „Korona“ vendéglő nagy ter-

mében jótékonyczélú szini előadást és táncmulatságot rendez, a mely alkalommal Kisfaludy Károly, „Párttűtők“ című 3 felvonásos vigjátéka kerül színre. Az előadást a táncmulatság fogja követni, a mely bizonyosan a legjobb kedv kíséretében a reggeli órákig fog tartani.

— **Esküvő.** Drevenyák János vasuti mozdonyvezető szombaton délután vezette ol-tárhoz Ruszt Anna kisasszonyt, Ruszt József polgártársunk leányát.

— **Az ezredesi lak** — mely a Deák-utczán van — laptársainkat most nagyban foglalkoztatja. Egyik az alispánt, másik meg a főszolgabíró akarla oda helyezni. Talán legjobb volna mind a kettőt oda helyezni, így azután a közönség együtt találná az első és másodfoku hatóságot.

— **Kinevezés.** Nagy Barna békebíróági irnokot Soltész Nagy Kálmán polgármester a halálozás folytán megüresedett adóvégrehajtói állásra kinevezte.

— **A szabadkézi rajzoktatás** az ev. ref. főgymnásiumban a rendes tanórákkal ismét megkezdődik. Felbivjuk ez uton is a t. szülőkét s a tanuló ifjuságot, hogy e hasznos művészet elsajátítása céljából annyival is inkább mentől többben jelentkezzenek, mert ha kellő számu jelentkezés nem történik, az órák megtarthatók nem lesznek. Jelentkezhetni a főgymn. igazgatónál az általános beiratkozás alkalmával. A tandíj egész évre 5 frt 25 kr. A tanórák az eddig is szokásos időben és módon tartatnak meg. Az eredményről a múlt tanévben is a rajzkiállítás számolt be, mely általános elismerésben részesült. Az alkalom ime megvan adva bőven és messés jutányos áron, csak kellőképen fel kell azt használni.

— **A miskolczi önkéntes tűzoltók** egy hóra terjedő gyakorlatukat szeptember hó 4-én vasárnap megkezdik, mely alkalommal báró Albori Jenő hadosztály parancsnok egy század katonaságot fog kiképzés végett rendelkezésére bocsátani.

— **Tejszövetkezet szervezése.** A városunkban alakítandó tejszövetkezet érdekében hétfőn délelőtt a „Három rózsá“ szálló nagytermében Miklós Gyula elnökléte alatt értekezlet volt, a melyen a tejtermelő gazdák daczára az ügy fontosságának, csekély számmal jelentek meg. Miklós Gyula elnök 11 órakor a gyűlést megnyitván, a jelenlevőkkel hosszabb beszédben ismerteti a szövetkezet céljait és annak messze kiható előnyeit. Pirkner János miniszteri titkár a szövetkezet célját mély szakértelemmel fejtegeti és buzdítja a gazdákat, hogy lépjenek a szövetkezetbe s ne maradjanak vissza, hogy egyesek talán nem fogják igénybe venni a szövetkezet által produkált tej mennyiséget, mert a mai igények kielégítésére nem pusztán a tej, hanem az abból előállított ipari czikkek, mint p. o. tejszin, vaj, sajt stb. szükségesek. Ajánlja a tisztelt tejtermelőknél, hogy szövetkezzenek, mert csak így lesz elérhető, hogy a gazdák között fennforgó versengés megszűnik és csak ily módon lehet a közönség igényeit kielégíteni. Gr. Serényi nevében mint az 1888-ban városunkban alakult tejszövetkezet tagja rövid kivonatban közölte, hogy a régi szövetkezet a kimutatás szerint 5000 frt kint levő követelés behajthatatlansága, másrészt pedig a behozott tejnek csekélytsége miatt kénytelen feloszlatni. Dr. Ixel Soma nem tartozik ugyan a tejtermelők közé, de kötelességének tartja ez alkalommal felszólalni. Szerinte a közegészségügy érdekében szükséges, hogy városunkban egy tejszövetkezet alakuljon. Friedmann Dávid csak azon esetben lesz tagja a szövetkezetnek, ha biztosítva lesz, hogy egy liter tej után 6 kr jövedelme lesz. Klein Abraham zilizi földbirtokos nem szeretne a szövetkezetbe belépni, a menyiben ő a tej literjét félben 10. nyárban 8 kr ért adja el. Elnök, mivel több felszólaló nem volt, a gyűlést pont fél 2 órakor azon megjegyzéssel zárja be, hogy a titkár úr majd a jövőben összehívandó értekezletre terjesszen elő részletes jelentést.

— **A köztisztaság** érdekében kiküldött rendőrbiztosok a legszigorubb intézkedéseket megteszik, csak hogy az ijesztő kolera rémtől a várost megszabadítsák.

— **Beküldetett.** T. Szerkesztő úr! Nem új dolog az tek. Szerkesztő úr, hogy a miskolczi légszuszgyár több rendbeli felszólítás daczára sem bir telefonnal s így, ha valami baj hirtelen keletkezik a gázvilágítás körül, gyorsan érintkezni nem lehet a gázgyárral, mely úgylátszik a fogyasztó közönséggel, mely pedig drágán

fizeti a világitást, nem sokat törődik. Panaszo-
mat tehát ez uton is közzétenni sziveskedjék,
bátha a városi hatóság meghallja s talán ő
gyakorol némi nyomást a tulajdonosra, hogy a
közönség érdekében a telefont bevezetni köte-
lességének ismerje. Ennyit talán pénzünkért
megérdemeltünk. Tisztelettel: egy légszesz fo-
gyasztó.

— **A m. kir. meteorologiai intézet** idő-
jelzése 1892. aug. 30-án. Hosszabb ideig állandó.
Változás nem várható. Ajánljuk olvasóinknak a
postán a bejáratnál levő tábla naponkinti fi-
gyelmes megtekintését. Elég megbízható adato-
kat tartalmaz az az időjárásra nézve.

— **A miskolczi szabósegédek** küldöttei
a Budapesten tartott országos szabó congressz-
szusról e napokban hazaérkeztek és f. év szeptem-
ber 4-én, vasárnap fognak beszámolni szak-
társaik előtt kiküldetésükről.

— **A tornai országos vásár** gyűlik e hó
31-én szerdán, s tartatik szeptember hó 1-én,
csütörtökön.

— **A szikszói országos vásár** gyűlik szeptem-
ber 4-én vasárnap és tartatik szeptember
hó 5-én hétfőn.

— **Ismét új áldozat.** Barna Ignác 19
éves asztalossegéd vasárnap e hó 28-án, délután
több társával együtt fürdeni ment a Sajóra. Fürdés
közben a folyó hulláma az úszni nem tudó fi-
atalembert örvénybe sodorta, a hol csakhamar
elmerült, úgy, hogy társai nem látták többé.
Vasárnap és hétfőn egész nap keresték hulláját, de
nem találták meg; tegnap hajnalban azután a
vágóhid mellett vetette föl a víz. Nem emlé-
kezünk, hogy a Sajó valamelyik évben ennyiál-
dozatot követelt volna tőlünk, mint az idén:
azértideje volna már intézkedni, hogy ennek az em-
beráldozatnak vége legyen. Ha már az egyes
szerencsétlenek nem tudnak óvakodni, a ható-
ságnak kellene szigorúan betiltani a sajófolyó-
ban való fürdést és ezt a rendeletet legnagyobb
erélylyel végrehajtani.

— **Lázalomban.** Szabó Antal miskolczi
születésű 25 éves vasuti hivatalnok tegnapielőtt
este a kálkapolnai vasuti állomáson, a hol szol-
gálatot teljesített, forgópisztolyal fejbe lötte
magát. Minthogy nem halt meg, ma szállí-
tották Budapestre a Rókus-kórházba a hol Szir-
mai Antal reordőrfogalmazó az öngyilkosági ki-
sérlet oka felől kihallgatta. Szabó, valószínűleg,
most is lázas állapotban úgy adja elő esetét,
hogy az este a hivatalban elaludván, azt ál-
modta, hogy az állomás ég. Megrémülve ugrott
föl a helyéről s kiszaladt a vágányokra, majd
vissza a szobába, a hol a lázas álom követke-
zésében fegyvert fogott s kétszer fejbe lötte ma-
gát vele. Így magyarázza meg Szabó Antal öngyilkos-
ságának okát, mely, ha láza elmúlik, bi-
zonyára másképp fog hangzani.

— **Szobonya Bertalan** büntetőügyében a vizs-
gálat erősen folyik, s valószínűleg a végtár-
gyalás ez év végén megtartható lesz. A szeren-
csétlen bíró czellájában egészen megtörve cse-
desen viseli magát.

— „Nincs hely az elmebetegnek,” ezen
szavakkal utasítottak vissza egy Dani-völgyön
lakó munkást, ki feleségét vitte a közkórházba,
mivel tapasztalta, hogy az asszony már napok

óta félrebeszél. A mondottak után az elme-
beteg asszonyt hazavitte, a ki folyton ezután
is félrebeszél. A férj a rendőrségnél jelentést
tett és csak ily módon szállították kedden reg-
gel az asszonyt a kórházba, a hol már azóta
csináltak helyet az asszony számára.

— **Vásár.** A sajoszentpéteri vásár szeptem-
ber 5-én gyűlik és szeptember 6-án tartat-
tik meg.

— **A királyné csipkekendője.** Hogy kinek
a szive királynéja, azt nem tudjuk; csak
annyit tudunk, hogy egy k dves előfizetőnk
az, a ki csipkezebekendőjét keresi, melyet va-
sárnap délután a népkertben veszített el: s a
ki most bánatosan énekl:

„Csipke selyem zsebkendőm ki megleli:
Adja vissza, adja vissza, vissza adja, mert
az Isten megveri!”

A megtaláló hozzánk is behozhatja a
kendőt.

— **A Lengyel-féle házban** általános a pa-
nasz a tisztatlanság miatt. Felhívjuk e körül-
ményre az illetékes körök figyelmét.

Figyelmeztető.

Ma lesz a kir. kath. gimnázium második,
harmadik és negyedik osztályának javító és pótló
vizsgálata.

Ma lehet a tanulókat az ev. ref. elemi fiu
iskolába beírni a Palóczy-utcán levő fiu is-
kolában.

Ma 9 órától 12-ig és 3-tól 5-ig lehet be-
írni a leányokat a női ipartanműhelybe.

Ma, holnap és holnapután délelőtt 8 órától
12-ig és délután 2-től 5-ig lehet még ta-
nulókat beírni az izraelita elemi iskolákba a
hitközség tanácstermében.

Csütörtökön kezdődik a beírás az ev. ref.
főgimnáziumban, az ev. ref. főleánynevelőben,
a kir. kath. gimnáziumban, az alsó miskolczi r.
kath. elemi iskolában.

Csütörtökön kezdődik a tanítás a női ipar-
tanműhelyben.

Pénteken folytatják a beírást az ev. ref.
főgimnáziumban, és a kir. kath. gimnáziumban.

Pénteken este 6 órától 7-ig lesz az ipar-
iskolába járók beírása a polgári iskola épít-
letében.

A szerkesztő postája.

A „Rege az ibolyáról” írójának. Alkalmi-
lag felhasználjuk.

Felőlős szerkesztő és laptulajdonos: **Dr. Halász Sándor**

Kiadó: **Wesselényi és König.**

A SZABADSÁG

politikai, társadalmi, közgazdasági, tanügyi és
helyiérdekű lap.

Amiskolczi függetlenségi és 48-as párt közlönye.

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Előfizetési ára:

Negyedévre	1 frt 25 kr.
Félévre	2 „ 50 „
Egész évre	5 „ — „

Hirdetések

e lap részére felvétetnek

a kiadóhivatalban

WESSELÉNYI és KÖNIG könyvnyomdájában.

WESSELÉNYI ÉS KÖNIG

KÖNYVNYOMDÁJA
MISKOLCZON, DEÁK-UTCA.

Ajánlják ujonnan és a legszebb írá-
sfajokkal berendezett

→ könyvnyomdájokat ←

mindennemű e szakba vágó munkák el-
készítésére.

Különösen ajánlják angol írott betű-
ket, béli és lakadalmi meghívókra, eljegy-
zési-, esküvői- és ajánló- (address)-kártyákra,
körlevelekre, névjegyekre, számlák és levél-
papirookra. — Írott betűket teljesen kizárják
a drága litographiai munkákat. — Elvállal-
nak továbbá mindennemű művek, folyó-
iratok, iskolai értesítők, pénztári betét-
könyvek, árjegyzékek, hivatalos táblázatok,
étlapok, belépti- és címjegyek, gyász-
jelentések, falragaszok stb. nyomtatványok
készítését, esinos kivitelben, előnyös áron
s minden tekintetben versenyeznek a fő-
városi műintézetekkel.

„SZABADSÁG”

politikai, független párti lapnak

kiadóhivatala.

Hatóságilag engedélyezett falragasz-intézet.

A Miskolczi Általános Fogyasztási Szövetkezet

áru-csarnok Széchenyi-utca, „Pest városa“.

Van szerencsénk a **fgyasztási szövetkezeti tagok** tudomására hozni, hogy **folyó évi augusztus hó 1-től** fogva a szövetkezeti áru-csarnokban,

a fűszer szakmába vágó összes cikkek

az igazgatóság által havonta megállapítandó árjegyzék szerint fognak a tagok részére kiszolgáltatni, mely árjegyzék az igazgatóság által aláírva az árucarnokban közszemlére kifüggesztve lesz.

Felhívtnak egyúttal mindazok, kik a szövetkezethez mint tagok óhajtanak belépni, hogy ebbeli óhajukat az áru-csarnokban lévő aláírási iven jegyezzék be.

Miután a mindennapi fogyasztási cikkek az eddigi szokásos árakhoz képest **5—10—15 sőt 20%-al** olcsóbb árban lettek megállapítva, a mint azt a mai napon a tagoknak kézbesített és az áru-csarnokban közszemlére kifüggesztett árjegyzék is igazolja, a t. közönség csak saját érdekében cselekszik, ha tömegesen az egylet tagjai közzé sorakozik.

Tisztelettel

Szöke Dániel, igazg. czéggjegyző.

Veskovy Zs. Jenő, igazgató.
Steinfeld László, igazg. tag.

Mildner Géza, igazg. jegyző.